

DE "TINDAL STICHTING"

Vele Bussumers, en zeker de bewoners van het Spiegel, weten dat sinds anderhalf jaar tal van muzikale activiteiten worden georganiseerd in de villa aan de 's-Gravelandseweg 21. Deze villa werd in 1901 gebouwd door Louis Adrianus Tindal. Vandaar de naam, maar over het waarom gaat het volgende relaas.

Hans Roelofsen, initiatiefnemer en thans voorzitter van de "Tindal Stichting", vertelde de redactie over het ontstaan.

Roelofsen: "Mijn vrouw, Reina Boelens, en ik zijn samen begonnen aan het Gronings Conservatorium. Zij als zangeres en ik als contrabassist. Toen Reina haar studie naar Amsterdam verplaatste, eerst de theaterschool en daarna solozang aan het Sweelinck Conservatorium, moesten wij ons knusse huisje in de 'Oosterpoort' opgeven."

Redactie: "Het vinden van woonruimte in de Randstad is een heel probleem, voor musici moet dat zo goed als onmogelijk zijn."

Roelofsen: "Inderdaad. Dat viel erg tegen en wij voelden ons dan ook erg onvrij als onderhuurdes. Maar in een zomervakantie, dat was in 1972, hebben we in Friesland een tjalk op de kop kunnen tikken. Het was verschrikkelijk veel werk om alles op te knappen en te onderhouden, maar wat een vrijheid! Overal waar het schip lag kon je werken, echt ideaal. Eerst studeerde ik piano bij Baukje Land (streng maar rechtvaardig) later, als tweede hoofdvak, bij Willem Brons. Ook bereidde ik mij in deze tijd voor op het examen solospel en later voor de Nederlandse Muziekprijs. Uiteindelijk moet je een nogal groot volume ontwikkelen om naast een vleugel of een heel orkest te worden gehoord."

Redactie: "Toch hebben jullie uiteindelijk de tjalk opgegeven."

Roelofsen: "Ja, toen de kinderen wat ouder werden en vriendjes en vriendinnetjes meebrachten groeiden we er toch uit. Het volgende huis moest alleen wel weer wat bijzonders zijn, bijvoorbeeld met een grote salon om samen met andere musici kamermuziek te spelen.

Dit viel echter danig tegen. Veel huizen die, althans financieel gezien, voor de hand lagen hadden kleinere maar vooral ook smallere woonkamers dan de tjalk. Zo ontstond uiteindelijk het plan om een groot pand te kopen en dat dan te splitsen. In eerste instantie zochten we samen met onze bootgenoot Jan Koopman. Na een paar missers lukte het echter samen met een derde partner, Klaas de Vries, om deze schitterende villa te kopen."

Redactie: "Was het moeilijk om een geschikte verdeelsleutel te vinden?"

Roelofsen: "Nee, dat viel erg mee. Jan koos voor het koetshuis en de villa zelf kon door enkele, architectonisch simpele, ingrepen gesplitst worden in twee zelfstandige woningen. Er zal voor de geluidsisolatie een betonnen vloer worden gestort en er wordt een buitentrapp aangelegd. Uiteraard was er ook flink wat achterstallig onderhoud en dat leverde ook nogal wat beslommeringen op. Toch wilde ik zo gauw mogelijk blijf geven van onze artistieke intenties. Ik had de Zauberflöte in een hele mooie bewerking door het SKON (Stichting Kameropera Nederland, red.) in de Stadsschouwburg gezien. Omdat in principe een openlucht voorstelling mogelijk moest zijn, vatte ik het plan op een openingsfeest in de tuin te organiseren met deze produktie. Geld voor dakgoten was er niet en toch een opera lanceren: een waagstuk maar achteraf een schot in de roos!

Stel je eens voor, je organiseert een groot feest, iedereen komt (500 bezoekers), door de entrees en sponsoring speel je quitte, het is mooi en de voorstelling is fantastisch. Ik was erg onder de indruk."

Redactie: "Wij ook. De enige drie uren dat het die maand niet regende troffen jullie net. Wij kunnen het alleen maar beamen en hebben er zeer van genoten. Reina (in de rol van Pamina) zong ook prachtig."*

Roelofsen: "Het was alsof een droom werkelijkheid werd. Maar de vleugel was nog niet binnen of het begon alweer te gieten, wat een geluk. Je zou er overmoedig van worden. Er kwam dus een kamermuziek serie en nog twee openlucht voorstellingen. Maar dat was heel erg veel werk en kostendekkend werken bleek moeilijk. Door steun van vrienden (o.a. Ans en Iwan Sewandono) en velen die ik tijdens de concerten heb leren kennen lukte het om door te gaan. Maar uiteindelijk om te voorkomen dat ik zou doordraaien, ik heb ook nog een halve baan als aanvoerder van de bassen in het Nederlands Philharmonisch Orkest, geef les aan het Rotterdams Conservatorium en soleer regelmatig, is de Tindal Stichting opgericht.

Ik heb gekozen voor de voorzittersplaats om later hopelijk zo veel mogelijk te kunnen delegeren. Maar voorlopig sjouw ik nog met stoelen uit het "Willem" aan de overkant, onderhoud contacten met sponsors en de pers en uiteraard de andere musici. Verder zitten in het bestuur Iwan Sewandono (secretaris), Pjotr Ypma (penningmeester) en Pepe Gregoire (artistiek adviseur). Roy Sikking adviseert op het gebied van publiciteit, acquisitie en sponsorwerving."

Redactie: "Jullie hebben wel een hoge standaard gezet door met de Zauberflöte te beginnen."

Roelofsen: "Inderdaad, maar we proberen toch dit hoge niveau vol te houden."

Redactie: "Wij wensen de Tindal Stichting heel veel succes toe."

Voor de goede orde: voor een bedrag van f 10,-- (minimaal) kunt u lid worden van de Vereniging Vrienden van de Tindal Stichting. Ook kunt u een abonnement nemen op acht kamerconcerten voor f 100,--, inclusief de lidmaatschapsbijdrage. U krijgt dan ook regelmatig de programma's toegestuurd.

De gelden kunnen overgemaakt worden op bankrekeningnummer 55.40.65.681 ten name van de Tindal Stichting te Bussum bij de ABN (giro van de bank 184056) of op postgirorekening no. 5914083.

Hierna volgt nog het programma van het komend seizoen.